

ПРОЛОГ

Нана-Веллі, Каліфорнія,

5:42 ранку за тихоокеанським часом

Фіске Кехіл любив уранішні часи — ту величну мить, коли над гірськими вершинами пробиваються перші промені сонця. Звичайно, сам він народився на східному узбережжі і прикипів до нього усім серцем і все-таки нема в цілому світі другого такого місця, як Каліфорнія.

Він опустився в мінеральну ванну, відчуваючи приємне поколювання води, нагрітої магмою підземних глибин. Біль у кістках шістдесятдев'ятилітнього тіла немов розчинився, зник на якусь мить, утамувався, і настало блаженство. Ніщо не могло затьмарити цю чудову, досконалу мить.

Фіске заплющив очі. Це була його перша помилка.

Змія з тихим сплеском пішла під воду. Мокасинова змія, ще дитинча — у них отрута сильніша.

Фіске навіть не побачив її, лише відчув раптове поколювання. Потім — різкий біль і темрява.

Двоє в комбінезонах виловили його з води і крихітним шприцом ввели в живіт протиотруту, а потім завернули неживе тіло у вінілову клейонку і відтягли у вантажний автомобіль.

Останньої миті один із викрадачів вивудив змію з води і закинув у зарості високої трави. Якщо живе і вкусить ще когось із відпочивальників, це вже нікого не обходить.

*Понсе, Пуерто-Рико,
9:42 ранку за Атлантичним часом*

Довгі потужні удари по воді впевнено несли Рейган Голт іскристою гладдю Карибського моря. У свої тринадцять вона вже сім разів брала участь у триатлоні «Айронмен», а зараз готувалася до чемпіонату світу. Менш відоме південне узбережжя Пуерто-Рико стало ідеальним місцем для тренувань — розкішна погода, малолюдні дороги, де можна бігати, їздити на велосипеді, і тепле кристально-чисте море, не позбавлене розваг, як на думку стомленого марафонця. Ось і зараз Рейган милувалася крізь окуляри для плавання барвистим підводним шоу: сотні тропічних рибок, різнобарвні корали і...

З несподіванки дівчинка збилася з ідеально відпрацьованого ритму й насилу виправилася. Спершу

вона сприйняла картину, що виникла перед нею, за міраж, але виявилось інакше. За двадцять футів від неї, зовсім близько до поверхні, плів аквалангіст у протиакуючій клітці!

«Що відбувається?» — подумала дівчинка і раптом помітила молотоголову акулу.

Величезну — вісімнадцять футів завдовжки, не менше. Вона рухалася стрімкими зигзагами, нишпорячи вздовж рифу поглядом безглуздо розставлених маленьких оченят. Рейган із жахом побачила, як цей погляд зупинився на ній. Довге тіло перетворилося на стрімкий снаряд, що мчить до наміченої цілі. Дівчинку охопила паніка. Навіть найпрудкіший плавець не може змагатися з акулою!

Клітка! Ось єдиний вихід. Рейган рвонулася до клітки, кожної секунди очікуючи страшної хватки гострих зубів. Аквалангіст здогадався, що вона замислила, і відчинив дверцята. Рейган влетіла в клітку і зачинила за собою дверцята — саме тієї миті, коли тупа морда вдарилася об титанові ґрати. Море немов здригнулося. Рейган відкинуло на ґрати, але міцна конструкція витримала.

Аквалангіст смикнув за сигнальний канат, і механічна лебідка потягнула клітку з води. Коли вони опинилися на поверхні, Рейган побачила катер. На дівчинку нахлинуло полегшення. За сьогоднішнє тренування не доведеться розплачуватися життям!

Команда катера втягла клітку через планшир і встановила на палубі.